

Sluttelig udtalte den kinesiske Delegerede sit Lands Tak for Folkeforbundets Hjælp til Ofrene for de store Oversvømmelser i Kina og for den sagkyndige Bistand, som var ydet af Samfærdsels- og Transitororganisationen, Sundhedsorganisationen og Udvalget for intellektuelt Samarbejde.

Aga Khan (Indien) fremsatte nogle almindelige Betragtninger over Nedrustnings-spørgsmaalet og den forestaaende økonomiske Verdenskonference, idet han særligt udtalte Ønsket om, at denne sidste ikke alene vilde beskæftige sig med Løsningen af de særligt europæiske Problemer. Taleren udtrykte til Slut sin Glæde over den ved Tyrkiets og Iraks Optagelse stedfundne Forøgelse af det ikke-europæiske Element i Folkeforbundet.

Det følgende Afsnit af Generaldebatten drejede sig om Konflikten mellem Bolivia og Paraguay.

Caballero de Bedoya (Paraguay) gav sin uforbeholdne Tilslutning til det af *Madariaga* (Spanien) under Raadets 68. Møde fremsatte Forslag om Nedsættelse af et 3-Mands Udvalg, som skulde følge Sagens Udvikling og eventuelt i Forbindelse med den allerede bestaaende Komité af neutrale amerikanske Stater søge Parterne forligt.

Det kunde ikke nægtes, at Magtanvendelse i Strid med Folkeforbundspagten havde fundet Sted, og at der var Fare for langt alvorligere Begivenheder, hvis der ikke blev gjort Ende paa den nuværende Tilstand. Paraguay, som var rede til at underkaste sig en hvilken som helst fredelig Afgørelsesmaade, der frembød tilstrækkelig Garanti for en upartisk og retfærdig Løsning, vilde gentage sit Forslag om at henvise Striden til Voldgiftsavgørelse, uanset om Parterne maatte kunne enes om en Voldgiftsaftale.

Costa du Rels (Bolivia) udtalte, at Raadets Beslutning om Nedsættelsen af et 3-Mands-Udvalg vilde fremkalde en Følelse af baade Befrielse og Tillid i hans Land. Personligt var han overbevist om, at hans Lands Ret over sit Territorium byggede paa

den i amerikansk Ret anerkendte Grund-sætning *uti possedetis juris*, og at Bolivia i Kraft af denne Sætning ogsaa havde Ret over det omstridte Territorium langs Øst-siden af Floden Paraguay.

Taleren havde med Glæde hørt Paraguays Delegerede erklære, at hans Land ikke ønskede at tage Ansvar for en Vanskeliggørelse eller Forhaling af Stridens Bilæggelse. Bolivia havde for sit Vedkommende lidt for meget ved Krigen til at stille sig afvisende overfor en fredelig Løsning, forudsat at der virkelig var Tale om en Løsning og ikke blot om en Udskydelse af Afgørelsen saaledes som i 1928. Stærk i Følelsen af sin Sags Retfærdighed vilde Bolivia roligt afvente Fremsættelsen af et Løsningsforslag, som imidlertid baade maatte være endeligt og frembyde Sikkerhed. Et saadant Forslag vilde blive overvejet og vedtaget i Folkeforbundspagtens Aand.

Caballero de Bedoya (Paraguay) replicerede ganske kort. Tiden var kommet til ved Handling at bekræfte de højtideligt paa-tagne Forpligtelser til ikke at anvende Magt ved Tvistigheders Løsning. En Diskussion af Sagens Realitet hørte ikke hjemme i Forsamlingen, men foran Voldgiftsmændene eller Dommeren. Men hvad end Resultatet blev af Raadsudvalgets Drøftelser, var Taleren overbevist om, at hans Land vilde handle i Overensstemmelse med de Henstillinger, som Udvalget maatte rette til Parterne med Henblik paa Stridens Løsning.

Præsidenten udtrykte derefter Forsamlingens Paaskønnelse af Parternes Vilje til at afgøre Striden ved fredelige Midler.

I en meget virkningsfuld Tale behandlede den schweiziske Præsident *Motta* den Kritik, som fra forskellig Side var fremsat mod Folkeforbundet. Det var ejendommeligt at se, med hvilken Lethed — og Uretfærdighed — man fra visse Sider fældede Dom over Forbundet. Nogle mente endog, at dets Opløsning vilde lette Skabelsen af et nyt Europa; andre sammenblandede bevidst Staternes Ansvar med Genève-Institutionernes. Folkeforbundet var Resultatet af